

รูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมกรรมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

A Model for Developing the Behavior in Learner- Centered Instruction for Pre-Service
Teachers

แสงเดือน เจริญฉิม¹ และ กนิษฐา เชาว์วัฒนกุล²

Sangduan Charoenchim¹ and Kanitha Chaowatthanakun²

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนารูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมกรรมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 2) ศึกษาผลของการใช้รูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมกรรมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในด้านความรู้ ความสามารถ และทัศนคติ และ 3) ศึกษาความคิดเห็นต่อรูปแบบ กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาการสอนคณิตศาสตร์ จำนวน 45 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบทดสอบความรู้ แบบวัดทัศนคติ แบบประเมินการปฏิบัติ และแบบสอบถามความคิดเห็น วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติทดสอบที (t-test) แบบ Paired samples t – test ผลการวิจัย พบว่า รูปแบบที่พัฒนามีองค์ประกอบหลัก 4 องค์ประกอบ คือ หลักการ จุดมุ่งหมาย กิจกรรมพัฒนา และการวัดและประเมินผล สำหรับกิจกรรมพัฒนาความสามารถในการจัดการเรียนรู้ จำนวน 8 กิจกรรม มีองค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ เนื้อหา / ความคิดรวบยอด จุดประสงค์ แนวการจัดกิจกรรม ระยะเวลาการจัดกิจกรรม สื่อในการจัดกิจกรรม การวัดและประเมินผล ผลการทดลองใช้รูปแบบที่พัฒนา พบว่า 1) ก่อนและหลังการใช้รูปแบบ นิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มีความรู้ และทัศนคติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยหลังการใช้รูปแบบมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบ 2) หลังการใช้รูปแบบ นิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมีพัฒนาการด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญสูงขึ้น 3) นิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูส่วนใหญ่ มีความเห็นว่ารูปแบบมีประโยชน์และให้ความรู้อยู่ในระดับมาก และรูปแบบมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ : รูปแบบการพัฒนาพฤติกรรม, การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

¹โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา

¹Kasetsart University Laboratory School, Kamphaeng Saen Campus, Educational Research and Development Center

²ภาควิชาครุศึกษา คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

² Department of Teacher 1Education, Faculty of Education and Development Sciences, Kasetsart University

ABSTRACT

This study aimed 1) to develop a model for developing the behavior in Learner- Centered Instruction for pre-service teachers, 2) to study effects resulting from experimental implementation of the developed model in dimensions of knowledge, performance skills and attitudes of pre-service teachers towards the Learner- Centered Instruction, and 3) to survey opinions of pre-service teachers towards the developed model. The research tools was knowledge test, attitude test, practice evaluation form and an opinion questionnaire. The findings revealed as follows: The developed model contains 4 major elements: principles / rationales, objectives / goals, activities in development , measurement and evaluation. In order to develop learning management skills, it includes 8 activities consisting of contents / concepts, objectives, activity guidelines, time for activity, media used in activity, and measurement and evaluation. From experimental implementation, the results are: 1) pre-service teachers' knowledge and attitudes before and after using the developed model are significantly different at statistical level .05. Thus, those after are higher than those before. 2) after using the developed model, pre-service teachers' teaching skills in Learner- Centered Instruction are higher developed. 3) pre-service teachers' view at the very agreeable level that the developed model is useful and informative and at the agreeable level that the developed model is suitable.

Keywords: Behavioral Model, Learner- Centered

E-mail : sangduan_noi@hotmail.com

บทนำ

การศึกษาเป็นกระบวนการหนึ่งที่สำคัญของชีวิต ในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ประเทศจะเจริญก้าวหน้ามั่นคง มีความสงบสุข ย่อมขึ้นอยู่กับคุณภาพของประชากรภายในประเทศ เป้าหมายการศึกษาจึงต้องเป็นไปเพื่อการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนอย่างแท้จริง ทั้งนี้การจัดการเรียนการสอนตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี, 2545) มาตรา 22 ให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ และผู้ที่มีบทบาทสำคัญของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางคือครู ครูจะต้องเข้าใจความต้องการและความสนใจของเด็ก เด็กจะเกิดการเรียนรู้ได้ดีโดยผ่านกิจกรรมที่เด็กลงมือกระทำ (learning by doing) ศูนย์กลางการเรียนรู้จึงอยู่ที่ตัวเด็ก (child-centered) นับว่าเป็นการเปลี่ยนบทบาทในการเรียนรู้ของผู้เรียนจากผู้รับมาเป็นผู้เรียน และเปลี่ยนบทบาทจากผู้สอนมาเป็นผู้จัดประสบการณ์การเรียนรู้ (ทิตินา และคณะ , 2541) ดังนั้น

บทบาทของครูจึงต้องเปลี่ยนแปลงไป ครูจะมีภาระหน้าที่ที่จะต้องเตรียมการสอน เตรียมความพร้อม ครูที่มีความรู้ความสามารถและมีความชำนาญเพียงพอก็สามารถส่งเสริมผู้เรียนไปยังจุดหมายปลายทางที่ต้องการได้ โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด ต่อผู้เรียนและผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตรจริงได้

คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนาศาสตร์ มีภารกิจในการผลิตบัณฑิตครู โดยการจัดหลักสูตรการเรียนการสอน และกิจกรรมนิสิต ที่มุ่งส่งเสริมและพัฒนานิสิตครูให้เป็นผู้มีคุณลักษณะครูที่ดีตามที่สังคมคาดหวังให้เป็นผู้ที่รอบรู้ในวิทยาการต่างๆ ที่สามารถถ่ายทอดไปสู่ผู้เรียนได้ มีความรู้ดีในเรื่องที่สอน มีศาสตร์การถ่ายทอดความรู้ ซึ่งเป็นศาสตร์ที่สำคัญที่ต้องมีการปลูกฝังให้ผู้ที่จะเป็นครูได้มีจิตวิญญาณแห่งความเป็นครู รับผิดชอบต่อหน้าที่ของผู้ให้ที่เปี่ยมด้วยเมตตาธรรม รู้จักและเข้าใจผู้เรียน ตลอดจนมีบุคลิกภาพที่จูงใจให้ผู้เรียนเชื่อถือและเคารพศรัทธา ฉะนั้นผู้ที่จะเป็นครูจะต้องตระหนักตนเองอยู่เสมอว่าเป็นผู้ที่ได้รับมอบภารกิจอันใหญ่หลวงที่จะต้องสร้างเด็กให้มีคุณภาพ มีความสามารถในการเรียนรู้ ทั้งนี้ผลการวิเคราะห์จากการสังเกตการสอนของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพรู พบว่า นิสิตส่วนใหญ่ สอนโดยวิธีการบรรยาย การบอกความรู้ให้นักเรียนจดจำ และลอกเลียนแบบ นักเรียนไม่มีอิสระในการเรียนรู้ตามความสามารถและความสนใจของตนเอง จึงส่งผลให้นักเรียนขาดการพัฒนากระบวนการคิด ไม่สามารถค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง ดังนั้นจากหลักการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางเพื่อการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน ผู้วิจัยในฐานะอาจารย์นิเทศก์จึงสนใจที่จะวิจัยรูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพรู เพื่อให้ นิสิตเป็นผู้ที่มีความรู้และมีความสามารถในการจัดการเรียนรู้ เพื่อการพัฒนาเด็กให้มีคุณภาพ รู้จักแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ใฝ่รู้ใฝ่เรียนและความสามารถเรียนรู้ตลอดชีวิต

วัตถุประสงค์การวิจัย

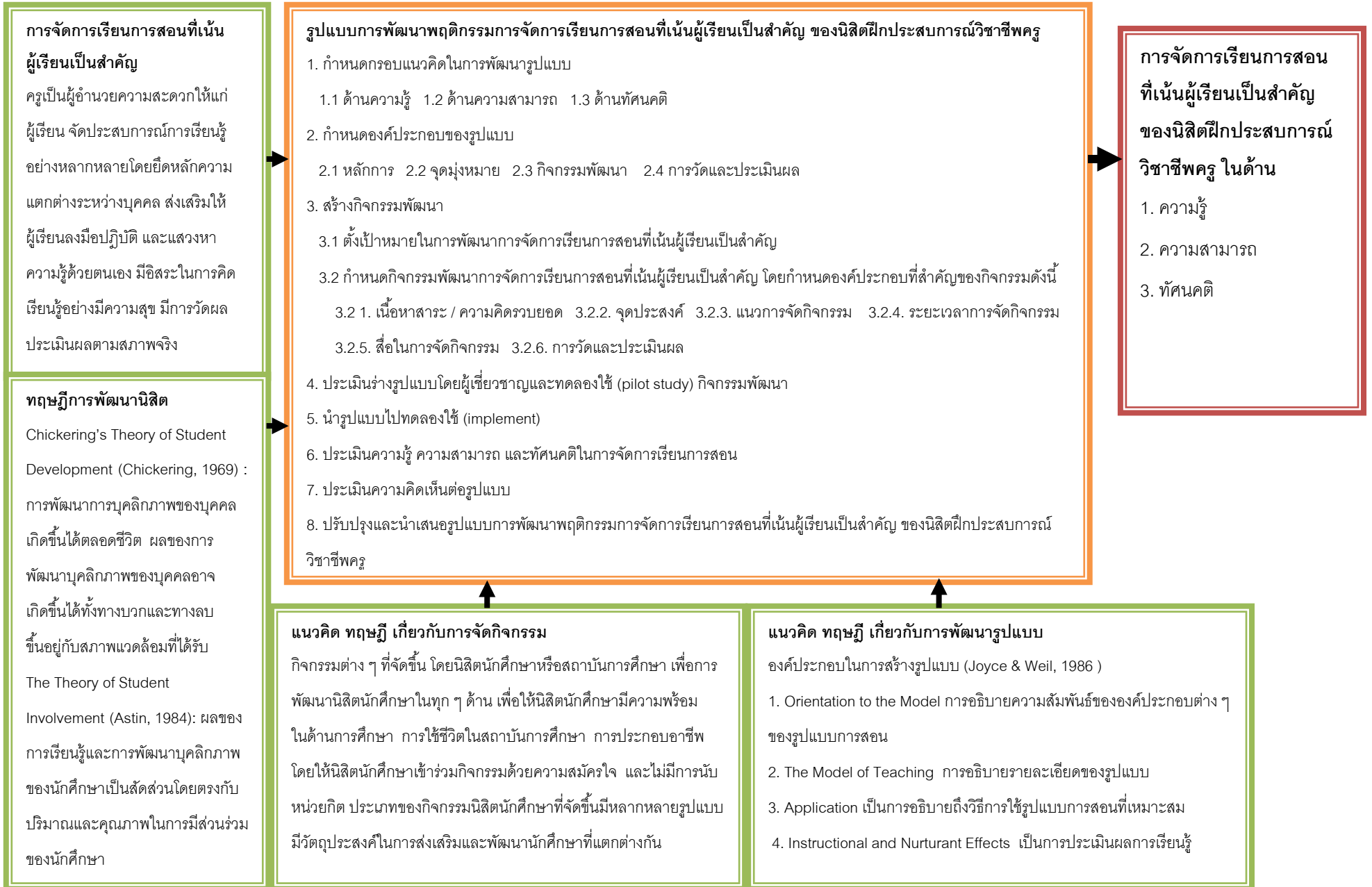
1. พัฒนารูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
2. ศึกษาผลของการใช้รูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ในด้านความรู้ ความสามารถ และทัศนคติต่อการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
3. ศึกษาความคิดเห็นต่อรูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

คำถามการวิจัย

1. รูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีองค์ประกอบอะไรบ้าง มีขั้นตอนในการพัฒนาอย่างไร และมีวิธีการจัดกิจกรรมอย่างไร
2. การใช้รูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในด้านความรู้ ความสามารถ และทัศนคติต่อการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมีผลเป็นอย่างไร
3. ผลของความคิดเห็นต่อรูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเป็นอย่างไร

วิธีการศึกษา

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์ (Analysis: R_1) เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลที่ใช้ในการพัฒนารูปแบบ ขั้นตอนที่ 2 การออกแบบและพัฒนา (Design and Development: D_1) เป็นการสร้างและพัฒนารูปแบบ และเครื่องมือวิจัย ซึ่งประกอบด้วยแบบทดสอบความรู้ แบบวัดทัศนคติ แบบประเมินการปฏิบัติและแบบสอบถามความคิดเห็น ขั้นตอนที่ 3 การนำไปใช้ (Implement: R_2) เป็นการนำรูปแบบที่พัฒนาไปใช้กับนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาการสอนคณิตศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ จำนวน 45 คน ขั้นตอนที่ 4 การประเมิน (Evaluation: D_2) เป็นการประเมินรูปแบบและนำเสนอรูปแบบ โดยมีกรอบแนวคิดการวิจัย ดังแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ผลการวิจัยและอภิปราย

การออกแบบและพัฒนารูปแบบ

รูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมกรรมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบหลักคือ 1) หลักการของรูปแบบ 2) จุดมุ่งหมายของรูปแบบ 3) กิจกรรมพัฒนา 4) การวัดและประเมินผล และมีประสิทธิภาพตามที่กำหนด ทั้งนี้เนื่องจาก ผู้วิจัยใช้แนวคิดในการพัฒนารูปแบบตามแนวคิด รูปแบบการพัฒนานิสิตนักศึกษาของมิลเลอร์และพริ้นซ์ (Miller and Prince, 1976) ซึ่งเป็นรูปแบบการพัฒนานักศึกษาที่สามารถนำมาใช้ในการพัฒนานักศึกษาในระดับอุดมศึกษา และเป็นโครงการส่งเสริมการพัฒนานักศึกษาของสมาคมบุคลากรอุดมศึกษาแห่งประเทศไทย (American College Personal Association) และรูปแบบการสอนของจอยซ์ และเวล (Joyce & Weil, 1986) ซึ่งเป็นรูปแบบการสอนที่เน้นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคล เน้นการฝึกและการพัฒนาทักษะต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของรูปแบบที่มีความประสงค์ในการพัฒนาความสามารถในการจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู โดยรูปแบบที่พัฒนามีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

หลักการ

1. รูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมกรรมการจัดการเรียนรู้ เป็นการสอนโดยการใช้กิจกรรม (activity based) ควบคู่ไปกับการบรรยาย เพื่อให้ นิสิตได้เรียนรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ด้วยตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. การสอนโดยการใช้กิจกรรมจะเน้นให้นิสิตได้ฝึกกระบวนการคิดวิเคราะห์ (critical thinking) และการสร้างความรู้ด้วยตนเอง โดยใช้กิจกรรม/สื่อหลายรูปแบบ ใช้เรียนรู้แบบร่วมมือและกระบวนการกลุ่ม เพื่อให้ นิสิตเรียนรู้ได้อย่างมีความสุข และกระตือรือร้นในการเรียนรู้ (active learning) ตลอดจนสามารถประเมินผล การเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อพัฒนาความรู้ ความเข้าใจและทัศนคติต่อการจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
2. เพื่อพัฒนาความสามารถในการจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ในประเด็นการวางแผนกิจกรรม การจัดบรรยากาศการเรียนรู้ การใช้สื่อการเรียนการสอน บทบาทในกระบวนการเรียนรู้ การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ และการประเมินผล

กิจกรรมพัฒนา

เป็นกิจกรรมที่มุ่งเน้นให้นิสิตมีความรู้ มีความสามารถในการจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและเกิดทัศนคติที่ดีต่อการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย 4 กิจกรรมหลัก และ 8 กิจกรรมย่อย ได้แก่ กิจกรรมที่ 1 ชักจูงจิตใจ 1.1 คุณค่าความเป็นครู 1.2 บรรยากาศแห่งการเรียนรู้ กิจกรรมที่ 2 ให้ความรู้ 2.1 กิจกรรมนำสนใจเด็กใส่ใจเรียนรู้ 2.2 เด็กกับครูต้องรู้จักกัน กิจกรรมที่ 3 นำสู่การปฏิบัติ 3.1 การวางแผนกิจกรรม 3.2 การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ 3.3 สื่อการสอน กิจกรรมที่ 4 จัดสิ่งกีดขวาง 4.1 การประเมินผล แต่ละกิจกรรมมี

องค์ประกอบ ดังนี้ เนื้อหา / ความคิดรวบยอด จุดประสงค์ แนวการจัดกิจกรรม ระยะเวลาการจัดกิจกรรม สื่อในการจัดกิจกรรม การวัดและประเมินผล โดยมีหลักการในการจัดกิจกรรม คือ 1) มีรูปแบบที่หลากหลายและใช้สื่อหลายรูปแบบ 2) ให้นิสิตได้เรียนรู้แบบร่วมมือ ได้ร่วมคิด ร่วมทำกิจกรรม ร่วมอภิปรายแสดงความคิดเห็น 3) ให้นิสิตเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม 4) ให้นิสิตได้ฝึกกระบวนการคิดวิเคราะห์ (critical thinking) 5) ให้นิสิตฝึกกระบวนการในการสร้างความรู้ด้วยตนเอง 6) ให้นิสิตเรียนรู้อย่างมีความสุข และกระตือรือร้นในการเรียนรู้ (active learning) และ 7) ให้นิสิตสามารถประเมินผลการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง

การวัดและประเมินผล

1. ด้านความรู้ (knowledge) ในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
2. ด้านความสามารถ (ability) ในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
3. ด้านทัศนคติ (attitude) ต่อจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

การทดลองใช้รูปแบบ

ผลการทดลองใช้รูปแบบ พบว่า ก่อนการใช้รูปแบบและหลังการใช้รูปแบบ นิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มีความรู้เกี่ยวกับจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยหลังการใช้รูปแบบมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบ ด้านความสามารถในการจัดการเรียนรู้ พบว่า นิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมีพัฒนาการความสามารถในการจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญที่สูงขึ้น และมีทัศนคติเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ก่อนและหลังการใช้รูปแบบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยหลังการใช้รูปแบบมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบ ทั้งนี้เนื่องจากกิจกรรมพัฒนาความสามารถในการจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญทั้ง 8 กิจกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นกิจกรรมที่ให้ความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาสาระ การฝึกปฏิบัติ และการสร้างเจตคติที่ดี อีกทั้งแนวทางในการจัดกิจกรรมของวิทยากรซึ่งเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญและมีประสบการณ์ ได้ดำเนินกิจกรรมที่มีการผสมผสานการให้แนวคิด ทฤษฎีกับการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมของนิสิต (activity based) จึงส่งผลให้นิสิตฝึกประสบการณ์ มีพัฒนาการด้านความสามารถในการจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญที่สูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการมีส่วนร่วมของนักศึกษาของแอสติน (Astin, 1984) ที่พบว่า ผลของการเรียนรู้และการพัฒนาบุคลิกภาพของนักศึกษาเป็นสัดส่วนโดยตรงกับปริมาณและคุณภาพในการมีส่วนร่วมของนักศึกษา นอกจากนี้ แนวทางในการจัดกิจกรรมจะใช้การจัดกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายรูปแบบ เพื่อให้นิสิตได้ฝึกกระบวนการคิดวิเคราะห์ ได้เรียนรู้แบบร่วมมือ ได้เรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม ทำให้ผู้เรียนเรียนรู้อย่างมีความสุข และสามารถประเมินผลได้ด้วยตนเอง เช่น การแสดงบทบาทสมมติ การระดมสมอง การอภิปราย การฝึกวิเคราะห์ ตลอดจนการเสนอรายงานกลุ่ม ดังนั้น ในการเข้าร่วมกิจกรรมทั้ง 8 กิจกรรม จึงทำให้นิสิตได้รับความรู้ผ่านประสบการณ์จากกิจกรรมต่างๆ ที่ให้ทั้งสาระและความเพลิดเพลิน นอกจากนี้ยังได้เรียนรู้เทคนิควิธีสอน และการจัดกิจกรรมที่หลากหลายรูปแบบ ซึ่งเป็นตัวอย่างในการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จึงส่งผลให้นิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมีความรู้ ความเข้าใจเพิ่มขึ้น และเกิดทัศนคติที่ดี ต่อการจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สอดคล้องกับ สถิติสา สุมิวัตนะ (2548, บทคัดย่อ) และ อัครยา สังขจันท์ (2545, บทคัดย่อ) ที่ทำการวิจัยการจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ พบว่า หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการ

เรียนที่สูงขึ้นและมีพฤติกรรมด้านความตั้งใจในการเรียน ความรับผิดชอบที่ดี และเกิดความรู้สึกที่ดีต่อการเรียนรู้ สำหรับผลการศึกษาด้านความคิดเห็น พบว่านิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการจัดกิจกรรม การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ทำให้นิสิตได้รับความรู้และประโยชน์จากการเข้าร่วม กิจกรรมและมีข้อเสนอแนะว่า มีความประสงค์ให้วิทยากรเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ตรงในการสอนคณิตศาสตร์โดย เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

รูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมกรรมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ของนิสิตฝึก ประสบการณ์วิชาชีพครู ที่ผู้วิจัยพัฒนา ซึ่งมีองค์ประกอบหลัก คือ หลักการ จุดมุ่งหมาย กิจกรรมพัฒนา การวัดและประเมินผล ส่งผลให้นิสิตฝึกประสบการณ์ มีพัฒนาการในด้านความรู้ ความสามารถในการ จัดการเรียนการสอน และมีทัศนคติต่อการจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางสูงขึ้น

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณคณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่สนับสนุนทุนในการวิจัย

เอกสารอ้างอิง

- ทศนา เขมมณี และคณะ. 2541. **ทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิด**. สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาแห่งชาติ สำนักงานนายกรัฐมนตรี, กรุงเทพฯ.
- สุนิสา สุมิตรณะ. 2548. **กิจกรรมการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่องพื้นที่ผิวและปริมาตร ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานนายกรัฐมนตรี. 2545. **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545**.
- อัศรยา สังข์จันทร์. 2545. **ผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในรายวิชา 419 111 ตรรกศาสตร์**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- Miller, Theodore K. and S. Prince, Judith. 1976. **The Future of Student Affairs**. Jossey-Bass Publishers, San Francisco.
- Joyce and M. Weil. 1986. **Model of Teaching**. 3rd. Prentice-Hall, New York.
- Astin, A.W. 1984. Student Involvement: A developmental theory for higher education. **Journal of College Student Personnel** 25: 297-308.
- Chickering, A. W. 1969. **Education and identity**. Josey-Bass Publishers, San Fransisco.